

БІРКУ́Н Олексій Олексійович (07. 02. 1921, м. Білопілля, нині Сум. обл.) — лікар-патологоанатом.

Доктор медичних наук (1966), професор (1967). Учасник 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР. Закін. 1-й Моск. мед. інститут (1952). Працював у Крим. мед. університеті: асист., доцент, 1966–67 — проф., від 1967 — завідувач кафедри, від 1988 — професор кафедри патолог. анатомії. Наукові дослідження з питань патології, анатомії й патогенезу різних захворювань легень, дит. патології.

Основні праці

Некоторые вопросы патологии легких. Новосибирск, 1962 (співавтор); Очерки по проблеме регенерации. Москва, 1966 (співавтор); Неспецифические процессы при туберкулезе легких. Москва, 1971; Сурфактант легких. К., 1981 (співавтор); Патологическая анатомия болезней плода и ребенка: В 2 т. Москва, 1989 (співавтор); Система сурфактанта легких и заместительная сурфактантная терапия. Сф., 1995 (співавтор).

А. А. Бабанін

Бібліографічний опис:

Біркун Олексій Олексійович / А. А. Бабанін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35378>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).